

Nota zienswijzen "Eikenschoor 4 te Soerendonk"

Het ontwerpbestemmingsplan "Eikenschoor 4 te Soerendonk" heeft op grond van artikel 3.8, eerste lid van de Wet ruimtelijke ordening gedurende een termijn van 6 weken, van 27 september 2012 tot en met 7 november 2012, ter inzage gelegen. Gedurende deze periode heeft eenieder via deze weg de mogelijkheid gekregen op het plan te reageren. Binnen de gestelde termijn zijn 3 zienswijzen ingediend, te weten:

1. DAS Rechtsbijstand, Postbus 338, 5201 AH 's-Hertogenbosch namens cliënt, wonende te Soerendonk aan de Eikenschoor 5, ingekomen 7 november 2012;
2. SRK Rechtsbijstand, Postbus 3020, 2700 LA Zoetermeer, namens cliënten, wonende te Soerendonk aan de Eikenschoor 5, ingekomen op 6 november 2012;
3. Eikenschoor 1 te Soerendonk, ingekomen 5 november 2012.

Alle zienswijzen zijn binnen de gestelde termijn binnengekomen en derhalve ontvankelijk verklaard. In dit document zijn de ingediende reacties samengevat en beantwoord. Tevens is aangegeven wat de gevolgen voor het bestemmingsplan zijn.

DAS Rechtsbijstand, Eikenschoor 5 te Soerendonk

1. Samenvatting zienswijze - Niet agrarische ontwikkeling in het buitengebied

Appellant betoogt dat het plan voornamelijk voorziet in het legaliseren van niet-agrarische ontwikkelingen in het buitengebied. Hierbij wordt bedoeld op containerstalling, de opslag van houtkrullen en de detailhandel in houtkrullen. Er wordt gesteld dat deze activiteiten geen enkele binding hebben met het agrarisch bedrijf en dat beide activiteiten een eigen bestaansrecht hebben. Verder wordt gesteld dat de detailhandel in houtkrullen niet als streekproduct kan worden aangemerkt. Appellant betoogt dat het bestemmingsplan in strijd is met artikel 11.6 van de Verordening Ruimte 2012. Daarbij stelt appellant dat artikel 11.6 van de Verordening alleen toegepast kan worden, voor zover er sprake is van hergebruik van een bestaande locatie, als bedoeld in artikel 2.1 van de Verordening, zijnde een zogenaamde VAB-vestiging. Nu er geen sprake is van hergebruik van een bestaande locatie, stelt appellant dat niet voldaan wordt aan de voorwaarde, zoals bepaald in artikel 11.6 van de Verordening. Dit om reden dat het agrarisch bedrijf wordt voortgezet en beide activiteiten naast elkaar blijven bestaan. Om die reden stelt appellant dat zowel de uitoefening van het agrarisch bedrijf en de uitoefening van een niet-agrarische bedrijfsactiviteit in het buitengebied, strijdig is met de Verordening als voornoemd.

1. Beantwoording zienswijze - Niet agrarische ontwikkeling in het buitengebied

Artikel 11.6, eerste lid bepaalt dat een bestemmingsplan dat gelegen is in de groenblauwe mantel of agrarisch gebied, niet zijnde van een landbouwontwikkelingsgebied of een vestigingsgebied glastuinbouw, kan voorzien in een VAB-vestiging of uitbreiding van een niet-agrarische ruimtelijke ontwikkeling, anders dan bepaald in de artikelen 11.1 t/m 11.5. Mits:

- a. de beoogde ontwikkeling niet leidt tot een bestemmingsvlak met een omvang van meer dan 5000 m²;
- b. is verzekerd dat overtollige bebouwing wordt gesloopt;

- c. de beoogde ontwikkeling niet leidt tot een bedrijf, behorende tot een milieucategorie 3 of hoger;
- d. de beoogde ontwikkeling niet leidt tot 2 of meer zelfstandige bedrijven;
- e. de beoogde ontwikkeling niet leidt tot een al dan niet zelfstandige kantoorvoorziening met een baliefunctie;
- f. de beoogde ontwikkeling niet leidt tot een al dan niet zelfstandige detailhandelsvoorziening met een verkoopvloeroppervlak van meer dan 200 m².

Zoals blijkt uit de Verordening, in de aanhef, kan een bestemmingsplan dus voorzien in hetzij een VAB-vestiging of een uitbreiding van een niet-agrarische ruimtelijke ontwikkeling. Onder een VAB-vestiging wordt verstaan, vestiging van een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, waarbij gebruik wordt gemaakt van een bestaand bestemmingsvlak of bouwblok, waarbinnen het geldende bestemmingsplan het bouwen van gebouwen en bijbehorende bouwwerken met een gezamenlijke oppervlakte van meer dan 100 m² toestaat. Onderhavige ontwikkeling voorziet in het hergebruik van de bestaande locatie, aangezien voor de ontwikkeling geen vergroting van het bouwvlak nodig is. De ontwikkeling kan dus geschieden binnen de bestaande bebouwingsmogelijkheden. Er is hier dus sprake van een VAB-vestiging en daarbij van het toestaan van een niet-agrarische ruimtelijke ontwikkeling, welke bij wijze van nevenactiviteit kan worden toegestaan bij een agrarisch bedrijf.

In het kader van vooroverleg en in het kader van de ter inzage legging van het ontwerp is deze ontwikkeling ook besproken met de provincie. Daarbij heeft de provincie aangegeven dat de ontwikkeling past binnen de bepaling artikel 11.6 van Verordening.

De ingekomen reactie is ongegrond.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

Geen.

2. Samenvatting zienswijze - Specifieke vorm van agrarisch met waarden - opslag houtkrullen
Appellant stelt dat de opslag van houtkrullen is toegekend aan het gehele plangebied. Mits de opslag beperkt blijft tot maximaal 600 m² op grond van artikel 3.2.5 onder a van de planregels. Appellant stelt dat de opslag zodoende op elke plaats binnen het plangebied kan plaatsvinden en zo ook mogelijk op korte afstand van de woning van appellant. Er wordt verzocht om de opslag van houtkrullen te fixeren op een bepaald gebied, overeenkomstig de nadere aanduiding die opgenomen is voor containerstalling. Appellant verzoekt om de opslag van los product, 500 m², vast te leggen binnen het plangebied wat voldoende wordt geacht, zodat de 100 m² opslag voor houtkrullen noordelijker in het plangebied kan komen te vervallen. Appellant stelt voor, nu de loods wordt gebruikt voor zowel het stallen van landbouwmachines als opslag houtkrullen, om de opslag van houtkrullen (betreffende de 100 m² noordelijk in het plangebied) te laten vervallen, zodat daar landbouwmachines worden gestald. Om die reden zou de opslag dan verder van de woning van appellant geprojecteerd worden, waardoor de overlast zal afnemen.

2. Beantwoording zienswijze - Specifieke vorm van agrarisch met waarden - opslag houtkrullen

Om tegemoet te komen aan de vrees van appellant voor overlast wordt de volgende aanpassing in het bestemmingsplan doorgevoerd:

- de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch met waarden – opslag van houtkrullen' wordt opgenomen voor het achterste gedeelte van het perceel. De verdere invulling van de aanduiding blijft onveranderd.
- In de bestemmingsomschrijving veranderen lid b en c:
Lid b: ondergeschikte detailhandel als bedoeld in art. 3.2.4;
Lid c: de uitoefening van een houtkrullenhandel als niet-agrarische nevenactiviteit, met daarbij behorende opslagmogelijkheden als bedoeld in artikel 3 lid 2.5 onder a en bijbehorende detailhandel als bedoeld in artikel 3 lid 2.5 onder b.

De ingekomen reactie is deels gegrond.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

Verbeelding

De aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch met waarden – opslag van houtkrullenhandel' wordt beperkt tot het achterste gedeelte van het perceel gezien vanaf de openbare weg 'Eikenschoor'.

Regels

In de bestemmingsomschrijving veranderen lid b en c:

Lid b: ondergeschikte detailhandel als bedoeld in art. 3.2.4;

Lid c: de uitoefening van een houtkrullenhandel als niet-agrarische nevenactiviteit, met daarbij behorende opslagmogelijkheden als bedoeld in artikel 3 lid 2.5 onder a en bijbehorende detailhandel als bedoeld in artikel 3 lid 2.5 onder b.

Toelichting

Daar waar de toelichting ingaat op de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch met waarden – opslag van houtkrullenhandel' zal deze aangepast worden naar de nieuwe wijze van bestemmen.

3. Samenvatting zienswijze - Specifieke vorm van agrarisch met waarden – containerstalling

Appellant stelt dat volgens de toelichting de containerstalling in dienst staat van de houtkrullenhandel, maar dat deze beperking planologisch niet is gewaarborgd. Appellant stelt dat als gevolg hiervan verhuur van containers aan derden kan plaatsvinden en dat dit vanuit planologisch perspectief onwenselijk is. Om die reden stelt appellant in de planregels op te nemen dat de containerstalling enkel mag plaatsvinden te behoeve van de houtkrullenhandel.

3. Beantwoording zienswijze - Specifieke vorm van agrarisch met waarden – containerstalling

Met appellant zijn wij eens dat de containerstalling, als bedoeld, ten dienste staat van de opslag en handel van houtkrullen. In artikel 3.2.5 onder a is bij de aanduiding opgenomen, een specifieke vorm van agrarisch met waarden – containerstalling. Nu die containerstalling ertoe zou kunnen leiden dat deze, zoals appellant aangeeft, ook geschiedt voor verhuur aan derden, niet verband houdend met de opslag en handel van houtkrullen stellen we voor de aanduiding aan te vullen door achter "containerstalling" op te nemen "ten behoeve van houtkrullenhandel".

De zienswijze is gegrond.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

Verbeelding, regels en toelichting

Daar waar gesproken wordt van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch met waarden – containerstalling' tekst wijzigen in 'specifieke vorm van agrarisch met waarden – containerstalling ten behoeve van houtkrullenhandel'.

4. Samenvatting zienswijze - Geluid

Appellant stelt dat uit het akoestisch onderzoek blijkt dat aan de geldende voorschriften wordt voldaan. Appellant stelt dat er in totaal 96 transportbewegingen per dag kunnen plaatsvinden, waarbij er vanuit gegaan wordt dat slechts een gedeelte van de transportbewegingen plaatsvindt via de in- en uitweg aan de Eikenschoor. Andere transportbewegingen zouden lopen via de Goorstraat. Appellant geeft aan dat enkel een voersilo ter hoogte van gebouw 7 wordt bezocht in de avondperiode via de Goorstraat en dat het drijfmest enkel via de Goorstraat wordt afgevoerd. Dit betreft 20 vrachten op één dag.

Verder wordt aangegeven dat ten behoeve van het vullen van de voeropslag op één dag 25 vrachten met bijproduct kunnen worden aangevoerd. Verdeeld over de Eikenschoor 20% en de Goorstraat 80%.

Appellant stelt dat de mogelijkheid bestaat dat er 96 transportbewegingen per dag alleen via de Eikenschoor zouden kunnen plaatsvinden, wat een onredelijke mate van hinder voor appellant met zich mee zou brengen. Om die reden wordt verzocht daar nadere voorwaarden aan te stellen.

4. Beantwoording zienswijze - Geluid

In het bestemmingsplan worden regels gesteld met betrekking tot het gebruik van gronden en opstallen. Voorwaarden opnemen ten behoeve van een aantal vervoersbewegingen van en naar een locatie is echter niet toelaatbaar. Het akoestisch rapport behoort inzicht te verschaffen aangaande het al of niet kunnen voldoen aan geluidsnormen. Daarbij wordt de bedrijfssituatie in beeld gebracht en de haalbaarheid aangetoond.

Verdergaande afspraken volgen uit de af te geven milieuvergunning.

De houtkrullenhandel met de daaronder begrepen containerstalling, opslag houtkrullen – zowel los als verpakt en de handel daarin – zijn de bedrijfsactiviteiten die in dit bestemmingsplan worden gelegaliseerd. In dit bestemmingsplan wordt niet ingegaan op de reeds aanwezige bestemming 'Agrarisch met waarden' en de intensieve veehouderij-mogelijkheden die reeds planologisch mogelijk zijn ter plaatse. De aan- en afvoer van mest betreffen activiteiten die samenhangen met de agrarische functie die als conserverend in dit bestemmingsplan is overgenomen. Op dit punt vindt dan ook geen wijziging plaats in het kader van het bestemmingsplan.

De reactie is ongegrond.

5. Samenvatting zienswijze - Stof

Appellant stelt dat de op- en overslagactiviteiten van houtkrullen en zaagsel stuifgevoelige activiteiten zijn waarbij rekening gehouden moet worden met omliggende gevoelige objecten. Er wordt gesteld dat in de toelichting is aangegeven dat alle activiteiten in pandig plaatsvinden alwaar een afzuiginstallatie is aangebracht. Appellant ziet zich voor de vraag gesteld of die afzuiginstallatie reeds is geplaatst of nog moet worden geplaatst. Appellant stelt dat nu er volgens de toelichting in 2 gebouwen van opslag van houtkrullen en zaagsel, ten behoeve van de nevenactiviteit plaatsvindt, niet gesteld kan worden dat die activiteiten allen in pandig plaatsvinden.

Dat de activiteiten niet allen in pandig plaatsvinden, volgt volgens appellant ook uit het akoestisch onderzoek. Met name stelt appellant dat bij het laden en afvoeren van de houtkrullen er handeling plaatsvindt op het buitenterrein.

Verder wordt betwijfeld of er bij de opslag van houtkrullen, zijnde de kleine opslag, in een afzuiginstallatie is voorzien. Appellant herhaalt hier het betoog om de kleine opslag van houtkrullen te laten vervallen, zoals dit al onder zienswijze 1 is aangegeven. Daarbij stelt appellant dat het wenselijk is om planologisch te fixeren de nadere aanduiding "opslag houtkrullen". Appellant stelt dat het niet noodzakelijk is om een nieuwe omgevingsvergunning aan te vragen, zodat er dus geen voorschriften kunnen worden opgenomen ter beperking van stofoverlast.

5. Beantwoording zienswijze - Stof

De inhoud van deze zienswijze gaat in op milieuaspecten die geregeld worden via een milieuvergunning. Ondanks dat de zienswijze dus geen betrekking heeft op de inhoud van het bestemmingsplan volgt hierna een korte uiteenzetting:

De bestaande opslagloods voor los product is voorzien van een afzuiginstallatie.

Ten aanzien van de opslag verpakte houtkrullen is er geen noodzaak om daar een afzuiginstallatie te plaatsen. Immers, het betreft verpakt product in plastic folie, welke bij verlading geen stofoverlast kan veroorzaken. De opslag van zowel los product als verpakt product vindt in de bedrijfsgebouwen plaats. Met name zou het los product voor overlast kunnen zorgen. Zoals al eerder aangegeven beschikt het bedrijf over een milieuvergunning, welke dateert van 17 maart 2006. In die milieuvergunning is voorzien in de opslag van verpakte houtkrullen in gebouw 3 en is voorzien in de opslag van houtkrullen in gebouw 13. Het betreft hier bestaande bedrijfsgebouwen die destijds ook al voor de te legaliseren activiteiten werden gebruikt.

Onder hoofdstuk 15 van de milieuvergunning zijn voorschriften opgenomen ten behoeve van de opslag van houtzaagsel / -krullen. In die voorschriften is voorzien op welke wijze het houtzaagsel en de krullen moeten worden opgeslagen en welke voorzieningen eventueel moeten worden getroffen ter voorkoming van overlast. Deze voorzieningen kunnen inhouden dat de opslag vochtig moet worden gehouden of afgedekt zou moeten worden. Er is dus in de vigerende milieuvergunning voorzien in voorschriften ter voorkoming van overlast.

Appellant stelt dat er geen omgevingsvergunning noodzakelijk is. Dit is echter niet het geval. Er is wel degelijk een nieuwe omgevingsvergunning noodzakelijk nu er sprake is van

handelsactiviteiten ten behoeve van het zaagsel alsmede het feit dat ook containerstalling ten behoeve van de houtkrullenhandel plaatsvindt. Bij die aanvraag zal door de gemeente worden getoetst dat er geen stofoverlast zal optreden.

De reactie is ongegrond.

6. Samenvatting zienswijze - Natura 2000

Appellant stelt dat in het vigerende bestemmingsplan buitengebied geen aandacht besteed is aan de gevolgen voor het Natura 2000-gebied Leenderbos en Groote Heide. Daarbij wordt gesteld dat een forse uitbreiding van stikstofbelasting door de exploitant van het plangebied heeft plaatsgevonden.

Door appellant wordt gesteld dat het onderhavige plan voorziet in een feitelijke uitbreiding met een veestal van 400 m², waardoor er nog een extra toename van stikstofbelasting plaatsvindt. Er wordt gesteld dat niet uit het bestemmingsplan blijkt dat aan de NB-wet en de Europese richtlijn kan worden voldaan.

6. Beantwoording zienswijze – Natura 2000

Appellant verwijst in eerste aanleg naar het bestemmingsplan Buitengebied uit 2009.

Ondanks dat dit bestemmingsplan onherroepelijk is en geen onderdeel uitmaakt van de planologische procedure volgt hierna een korte uiteenzetting:

Ten behoeve van het bestemmingsplan Buitengebied is voorafgaand aan de opstelling hiervan een reconstructieplan opgesteld. Via dit reconstructieplan is voldaan aan de MER-verplichting waar appellant op doelt. In dit reconstructieplan is bij de berekening uitgegaan van een beperkte uitbreidingsruimte per agrarisch perceel. Een toekomstige toename in stikstofbelasting is hier dus reeds in meegenomen.

Dit bestemmingsplan voorziet in het legaliseren van containerstalling, opslag en handel van houtkrullen en zaagsel. Deze te legaliseren activiteiten veroorzaken geen verhoging van stikstofdepositie. Indien er uitbreiding van een veestal plaatsvindt van 400 m² zal alvorens vergunning kan worden verleend, beoordeeld moeten worden of die vergunningverlening op grond van milieuaspecten aanvaardbaar is. Daarbij zal door initiatiefnemer een aanvraag NB-wetvergunning moeten worden overgelegd, welke ingediend moet zijn bij GS.

Het huidige project is niet MER-plichtig. Om die reden is niet noodzakelijk dat de maximale bouw- en gebruiksmogelijkheden van het bestemmingsplan en de gevolgen voor het Natura 2000-gebied inzichtelijk moeten worden gemaakt.

De reactie is ongegrond.

7. Samenvatting zienswijze - EHS

Appellant stelt dat het plan in strijd is met artikel 4.2 vierde lid van de Verordening Ruimte.

7. Beantwoording zienswijze - EHS

Artikel 4.2 vierde lid bepaalt dat als een bestemmingsplan is gelegen buiten de EHS en dit plan leidt tot aantasting van ecologische waarden en kenmerken, er voldaan moet worden aan compensatie van het verlies van de ecologische waarden. Naar onze mening is er geen

sprake van aantasting van ecologische waarden door het toestaan van de te legaliseren activiteiten als voornoemd. De aantasting van de ecologische waarden zou volgens appellant voortvloeien uit de toename van ammoniakuitstoot. Nu in onderhavig plan echter niet aan de orde is de beoordeling van de uitstoot ammoniakdepositie, zijnde de uitbreiding van 2006, is niet te stellen dat er aantasting van ecologische waarden optreedt.

Initiatiefnemer zal de beschikking moeten hebben over een vergunning NB-wet voor de gebezigde activiteiten. Bij het aanvragen van die vergunning zal door het bevoegde gezag moeten worden beoordeeld of vergunningverlening in de rede ligt.

De reactie is ongegrond.

8. Samenvatting zienswijze - Landschappelijke inpassing

Appellant stelt dat de landschappelijke inpassing in grote lijnen voldoet aan de wensen, maar zet vraagtekens bij het feit dat de silo, opslag ruwvoer en bijproducten slechts aan de zuidelijke lange zijde landschappelijk wordt ingepast. Appellant stelt voor om, nu die zuidelijke inpassing voor niemand een voordeel heeft, de ruwvoeropslag aan de noordzijde in te laten passen.

8. Beantwoording zienswijze – Landschappelijke inpassing

Het bestemmingsplan voorziet in een vormverandering van het agrarisch bouwvlak. Het huidige vigerende bouwvlak wordt verkleind tegenover de woning van appellant. Immers, het bouwvlakgedeelte wat komt te vervallen, is een bouwvlakgedeelte waarvoor al eerder een bouwvergunning voor een vleeskalverenstal is vergund. Dat bouwvlakgedeelte kon zondermeer leiden tot het oprichten van bebouwing, zonder dat daar landschappelijke inpassing behoefde plaats te vinden.

Nu het bouwvlak verder af wordt gesitueerd van de woning van appellant en de landschappelijke inpassing voor het totale bedrijf voldoet aan de wensen aan de gemeente, ziet de gemeente geen aanleiding om nog extra landschappelijke inpassing te laten plaatsvinden.

Dat er aan de zuidzijde extra beplanting wordt aangebracht is om reden dat daardoor de bedrijfslocatie goed landschappelijk wordt ingepast, gezien vanaf de Branten en de Goorstraat. Met name is de Branten een druk doorgaande weg. Om die reden acht de gemeente het wenselijk dat daarom aan de zuidzijde meer beplanting wordt aangebracht.

De silo, waar appellant op doelt, is reeds aanwezig. De gemeente had ten tijde van het toestaan van de silo landschappelijke inpassing kunnen afdwingen, maar is niet in de mogelijkheid om de Verordening Ruimte, waarin landschappelijke inpassing van nieuwe ontwikkelingen wordt afgedwongen, met terugwerkende kracht van toepassing te laten zijn op bestaande rechten.

De reactie is ongegrond.

9. Samenvatting zienswijze - Gebruik in- en uitweg

Appellant stelt dat er sinds kort twee in- en uitwegen zijn ten behoeve van het bedrijf, maar dat rondom het gebruik van deze in- en uitwegen niets is bepaald in het bestemmingsplan. Daarbij stelt appellant dat het mogelijk zou zijn dat alle transportbewegingen via de Eikenschoor de locatie bereiken en verlaten. Er wordt verzocht om de in- en uitweg ten behoeve van het bedrijf enkel via de Goorstraat te laten lopen en gebruikmaking van de in- en uitweg aan de Eikenschoor voor bedrijfsactiviteiten te verbieden.

9. Beantwoording zienswijze – Gebruik in- en uitweg

Het bedrijf bestaat al meer dan 40 jaar ter plaatse, waarbij vanuit oorsprong de enige in- en uitrit was gesitueerd aan de Eikenschoor. Voorheen was op het aangrenzende perceel een gemeentewerf / milieustraat gesitueerd. Inmiddels is door de gemeente een aanlegvergunning verleend voor ontsluiting van de locatie naar de Goorstraat. Die verleende aanlegvergunning is inmiddels onherroepelijk.

Onder zienswijze nummer 4 'geluid', is de hoeveelheid transportbewegingen ook al aan de orde gesteld door appellant. Hierbij verwijzen wij nogmaals naar de weerlegging van die zienswijze.

Het bestemmingsplan is daarnaast niet het middel om de mogelijkheid voor het gebruik maken van in- en uitritten te verbieden.

De reactie is ongegrond.

SRK Rechtsbijstand, Eikenschoor 5 te Soerendonk

Door appellant worden diverse zienswijzen ingediend welke identiek zijn aan de ingediende zienswijzen van DAS Rechtsbijstand. Het betreft hier de onderdelen:

Natura 2000, EHS, Specifieke vorm van agrarisch met waarden – opslag, specifieke vorm van agrarisch met waarden – containerstalling en stof. Voor deze aspecten verwijzen wij korthedshalve naar de weerlegging van de zienswijze bij DAS.

Afwijkende zienswijzen worden hierna samengevat en beantwoord.

1. Samenvatting zienswijze - Flora en Fauna

Appellant stelt dat verwezen wordt naar een rapportage met de resultaten van een uitgevoerd onderzoek. Appellant stelt dat de resultaten van het onderzoek niet kenbaar zijn gemaakt en verzoeken alsnog die rapportage beschikbaar te stellen en het bestemmingsplan opnieuw te publiceren.

1. Beantwoording zienswijze – Flora en Fauna

Inderdaad is gebleken dat de rapportage Flora en Fauna per ommissie niet is gepubliceerd via de site Ruimtelijke Plannen. Echter, binnen de ter inzage termijn had appellant de gemeente kunnen wijzen op deze ommissie, zodat zij in staat was geweest om de ommissie te herstellen.

Daarnaast was er ten tijden van de ter inzage legging een analoog exemplaar aanwezig op het gemeentehuis. Daarmee is de mogelijkheid tot inzien van het onderzoek geboden.

Eveneens is in de toelichting die wel via de site Ruimtelijke Plannen is in te zien een samenvatting en conclusie gegeven van het rapport, waarmee de haalbaarheid van het plan op het vlak van Flora en Fauna is afgeconcludeerd.

Om de appellant alsnog van de informatie te voorzien wordt de rapportage separaat toegezonden aan appellant.

Wij zijn van mening dat gezien bovenstaande er geen reden is om het plan opnieuw ter inzage te leggen.

De ingediende reactie is gegrond, maar leidt tot niet tot een aanpassing van het plan.

2. Samenvatting zienswijze – Akoestisch onderzoek

Appellant stelt ter discussie de representatieve bedrijfssituatie. Tevens wordt hier verzocht om de in- en uitrit aan de Eikenschoor niet meer te gebruiken. Er wordt gesteld dat de feitelijke bedrijfssituatie inzichtelijk moet worden gemaakt en dat uitgegaan moet worden van de maximale mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt.

2. Beantwoording zienswijze – Akoestisch onderzoek

Deze zienswijze komt in grote lijnen overeen met hetgeen onder zienswijze 4 'geluid' en zienswijze 9 'gebruik in- en uitweg' is ingediend door DAS Rechtsbijstand. Korthedshalve verwijzen we hier naar de op deze zienswijzen gegeven beantwoording.

Anders dan het gestelde van appellant doet vermoeden geeft het akoestisch onderzoek, zoals dit is opgesteld, de representatieve bedrijfssituatie weer. Op basis van dit uitgevoerde onderzoek blijkt dat er geen overschrijding van normen plaatsvindt. Het is niet mogelijk om

geluidsaspecten op te nemen in planvoorschriften van het bestemmingsplan, nog daargelaten dat de gemeente daartoe geen noodzaak ziet nu voldaan wordt aan de normen.

De reactie is ongegrond.

3. Samenvatting zienswijze - Wet Geurhinder en Veehouderij

Appellant stelt dat het bestemmingsplan de mogelijkheid biedt om gebouwen elders in het plangebied te realiseren, waardoor mogelijk overschrijding van geurnormen zou kunnen plaatsvinden. Er wordt verzocht om een beperking van bouw- en gebruiksmogelijkheden.

3. Beantwoording zienswijze – Wet Geurhinder en Veehouderij

In dit bestemmingsplan worden bedrijfsactiviteiten gelegaliseerd die niet samenhangen met de Wet Geurhinder en Veehouderij. Het huidige vigerende bestemmingsplan kent ook geen beperking van bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het huidige vigerende bouwvlak. Bij het aanvragen van een omgevingsvergunning zal getoetst worden of voldaan wordt aan de voorwaarden die de Wet Geurhinder en Veehouderij stelt.

De reactie is ongegrond.

4. Samenvatting zienswijze - Niet-agrarische ontwikkelingen in het buitengebied

Door appellant wordt gesteld dat er een strijdigheid is met artikel 11.6 van de Verordening Ruimte. Bij de ingediende reactie van DAS, onder 1 is hier uitvoerig op ingegaan. Ook in deze wordt hiernaar korthedshalve verwezen. Door SRK wordt gesteld dat de er sprake is van een bedrijfsactiviteit die valt in de milieucategorie 3.1. Daarbij wordt aangegeven dat deze categorie geldt voor houtindustrie en het vervaardigen van artikelen van hout. Om die reden stelt appellant dat niet voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 11.6 onder 1 c van de Verordening Ruimte.

Verder wordt gesteld dat er geen sprake mag zijn van 2 zelfstandige bedrijven en dat dit in onderhavige situatie wel het geval is.

4. Beantwoording zienswijze – Niet-agrarische ontwikkelingen in het buitengebied

Er wordt verondersteld dat appellant doelt op de SBI hoofdgroep 16. In de houtindustrie wordt echter gebruik gemaakt van zaagmachines, dan wel een ander soort machines met een relatief hoge geluidsproductie. Nu het bij deze bedrijfsvoering niet gaat om het vervaardigen van product, maar alleen om de opslag van product, gaat de opgevoerde vergelijking niet op.

De gebezigde activiteit is niet één op één te herleiden uit de VNG-brochure. Voor zover er sprake is van opslag bij gebouwen, onder verwijzing naar SBI-code 52109, is er sprake van een categorie 2 bedrijf.

Ten aanzien van handelsactiviteiten geldt hoofdgroep 46 en bij detailhandel hoofdgroep 47 van de VNG-brochure. Bij overige groothandel (zie onder SBI-code 466, 469) is aangegeven dat die bedrijfscategorie onder categorie 2 is te scharen. Bovendien blijkt ook een groothandel in hout- en bouwmaterialen (SBI-code 4673) met een bruto vloeroppervlak van minder dan 2000 m² te vallen onder een categorie 2 bedrijf.

Nu hier sprake is van een opslag van 600 m² voor deze niet-agrarische activiteit en gezien naar mogelijke vergelijkingen met andere soort bedrijven, specifiek benoemd in de VNG-brochure, zijn de activiteiten te scharen onder de categorie 2 bedrijfsactiviteiten.

Er is geen sprake van het opereren van twee afzonderlijke bedrijven. Door de ondernemer is aangetoond dat er sprake is van een nevenactiviteit. Er wordt geen afzonderlijke boekhouding gevoerd. De ondernemer is enig eigenaar van de totale locatie en heeft ook alleen zeggenschap. Er is dan ook geen sprake van twee zelfstandige bedrijven.

In het kader van vooroverleg en in het kader van de ter inzage legging van het ontwerp is deze ontwikkeling ook besproken met de provincie. Daarbij heeft de provincie aangegeven dat de ontwikkeling past binnen de bepaling artikel 11.6 van Verordening.

De reactie is ongegrond.

Eikenschoor 1 te Soerendonk

Samenvatting zienswijzen

De zienswijzen van appellanten zijn identiek aan de zienswijzen van SRK en DAS Rechtsbijstand. De Afzonderlijk gememoreerde onderdelen zijn identiek aan hetzij het onderwerp dat door SRK wordt vermeld, dan wel door DAS wordt vermeld.

Beantwoording zienswijzen

Voor de beantwoording van de zienswijzen wordt verwezen naar de reacties bij respectievelijk DAS Rechtsbijstand en SRK Rechtsbijstand. Die reacties kunnen als herhaald gezien worden. Bij de beantwoording van de zienswijzen zal ook gerefereerd worden aan beide reacties, welke ter beantwoording worden toegezonden aan appellanten.

De reacties zijn gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond.